

تحلیل سبک‌های یادگیری دانشجویان رشته‌های کشاورزی (مورد مطالعه دانشجویان کشاورزی دانشگاه تهران)

سعیده نظری نوqابی^۱، هوشنگ ایروانی^۲

^۱ دانشجوی دکتری ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس و ^۲ استاد پردیس کشاورزی و منابع طبیعی
دانشگاه تهران
snazari86@gmail.com

یک عامل کلیدی برای بهبود یادگیری در آموزش عالی شناخت سبک‌های یادگیری دانشجویان است تا اعضای هیئت علمی بتوانند برنامه‌های آموزشی که موجب افزایش یادگیری دانشجویان می‌شوند را ایجاد کنند. هدف از این پژوهش تجزیه و تحلیل سبک‌های یادگیری دانشجویان و یافتن سبک مؤثر در رشته‌های کشاورزی بوده است. این تحقیق از نوع مطالعات توصیفی بوده که جامعه آماری پژوهش شامل ۲۰۳۲ نفر از دانشجویان سال‌های سوم و چهارم کارشناسی رشته‌های کشاورزی بوده که از بین آن‌ها تعداد ۳۳۵ نفر به عنوان نمونه آماری با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با انتساب متناسب انتخاب شدند. ابزار مورد استفاده جهت تعیین سبک‌های یادگیری دانشجویان، پرسشنامه سبک‌شناسی یادگیری کلب بوده است. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل شده است. یافته‌های تحقیق نشان داد که، ۳۷ درصد (۱۲۴ نفر) از دانشجویان مورد مطالعه دارای سبک واگرا، ۲۳ درصد (۷۷ نفر) دارای سبک همگرا، ۲۰/۳ درصد (۶۸ نفر) دارای سبک جذب کننده و ۱۹/۷ درصد (۶۶ نفر) دارای سبک انطباق یابنده می‌باشند. بیشترین سبک یادگیری دانشجویان مورد مطالعه سبک واگرا و کمترین سبک انطباق یابنده بوده است. در حالی که بنا به مطالعات انجام شده در این رابطه، اولین سبک ترجیحی برای آموزش‌های کشاورزی، سبک انطباق یابنده می‌باشد. با توجه به این یافته، یا در پذیرش دانشجویان برای ورود به رشته‌های کشاورزی باید سبک یادگیری آن‌ها مورد بررسی و افرادی با سبک انطباق یابنده در اولویت قرار گیرند و یا شرایط و الزاماتی برای آموزش‌های کشاورزی فراهم شود که سبک واگرای دانشجویان به انطباق یابنده سوق پیدا کند. لازم به یادآوری است که سبک‌های یادگیری قابل تغییر هستند.

واژه‌های کلیدی: آموزش عالی، دانشجو، رشته‌های کشاورزی، سبک یادگیری.